

Op Weg

Kerkverband

Inge Laan

Soms krijgt een reis of vakantie een extra dimensie. Waar je ook ter wereld naartoe gaat, het is bijna altijd mogelijk een kerkdienst te bezoeken. En juist daar, in gesprek met medechristenen, heb je mooie ontmoetingen. Bijzondere gesprekken die je lang kunnen bijblijven.

Zo waren wij eens jaren geleden als twintigers in een kerkje in Frankrijk. U weet het misschien wel: in de kerk zaten vijf oudere vrouwen, één man, een jonge moeder met twee kinderen en nog een complete Nederlandse familie. Met elkaar hadden wij een goede dienst. Na afloop van de dienst kwam een van de oudere vrouwen naar ons toe voor een gesprek. Wat begon als een doorsnee gesprek met: wie zijn jullie en waar komen jullie vandaan, werd al snel een gesprek met veel diepgang. Een van haar uitspraken blijft ons nog steeds bij: ‘Wat fijn dat jullie als jonge mensen uit Nederland ons ontmoeten in de dienst. Eeuwen geleden hebben wij onze gereformeerden het land uit gejaagd. Zij zijn als hugenoten naar Nederland gevlucht. En nu zijn wij jaloers op jullie, want jullie hebben daar nu een rijke gereformeerde traditie en grote gevulde kerken. Maar in de vakanties komen jullie naar ons toe, in onze kerk! Wij danken God, want wij worden nu door jullie bemoedigd!’

Prachtig, vindt u niet? Een vrouw uit de Eglise Réformée uit het zonnige zuiden van Frankrijk, die heel goed beseft wat wij hier hebben en wat zij, mede door de geschiedenis van haar eigen land, moet missen. Zo werden wij onverwacht gewezen op onze rijkdom: een kerkverband van honderden kerken met tienduizenden gereformeerden die met elkaar God willen dienen en belijden. Door met elkaar te studeren hoe Hij dat wil en daarover ook met elkaar afspraken te maken.

Afspraken en regels kunnen nog wel eens knellend en moeizaam aanvoelen. Wij zoeken van nature eerder de grenzen ervan op dan dat wij ze volgen. Daarbij leven wij in een tijd waarin wij liever zelf letterlijk de dienst willen uitmaken. Als dat het geval is, laten wij dan met elkaar weer teruggaan naar de Bijbel. Daar laat Christus ons weten dat Hij zijn kerk wil vergaderen en hoe Hij dat wil.

En laten wij wel wezen. Is dit niet het mooiste kerkverband dat wij ons kunnen voorstellen: dat wij in Christus met elkaar, hier in Nederland maar ook in Europa en de rest van de wereld, zijn verbonden?